

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 16 Ročník XVII

16. srpna 2020

„Jen v Bohu odpočívá má duše.“

(Žl 62,2)

Milí farníci!

Již jen málo času zbývá do konce prázdnin, času odpočinku a dovolených. Přesto se i v této „okurkové sezóně“ dějí zajímavé věci.

Pan biskup Vlastimil vyznamenal našeho milého varhaníka pana Huberta Hoyera za službu církvi, to jistě stojí nejen za povšimnutí, ale vede nás k vděčnosti a velkým díkům! Bohu díky za obětavé služebníky! **Panu Hubertovi s celou farností gratulujeme** a vyprošujeme sílící radost z hudby a z života v církvi – farnosti. Více se dočtete níže, celou recenzi o udělení medailí sv. Auraciána najdete na webové stránce biskupství českobudějovického.

Další (ne tak radostnou) skutečností je šuška kolem budoucnosti naší farnosti. Není to věc nová, již pater Kozubík o tom dávno špekuloval a jiní taktéž. Naše starorožmitálská farnost má problematickou polohu, jsme na severním konci jihočeské diecéze, ve Středočeském kraji, blízko Příbrami a Prahy. Také mnohé majetky patří arcibiskupství. Staronová myšlenka na „přestup“ do pražské arcidiecéze je tedy opět zde. Za sebe vám musím říci, že oficiálně nevím nic, než to, co otec biskup řekl na poslední vikariátní konferenci v Milevsku, že se na celou věc „musí podívat“. Co, jak a kdy – to závisí pouze na našem biskupovi, který má svrchované právo rozhodovat o své diecézi. V současné době byly mnohé malé farnosti připojeny k těm velkým, což jsou také významné změny – to vše z důvodu snadnější a levnější administrativy vůči státu, především v oblasti každoročních zpracovávání a podávání daňových přiznání atp. Biskup má jistě kromě kompetence také pádné argumenty a to je třeba respektovat, proto vás farníky chci poprosit o klid a pochopení v dané situaci, ať se stane cokoliv. Svěřme to Boží vůli, jak se modlíme každý den v modlitbě Kristově... Děkuji.

Nezapomínejme odpočívát nejen fyzicky, ale i duchovně – v Bohu. Modlitba nemusí být jen nudnou povinností. Správná modlitba je obnovením duchovních sil. Tomu se učíme především v adoracích a ztišení. Tak to zkuste a přijďte! Pokojné dny přeje a žehná

†! Pater Petr

Udělení medailí sv. Auraciána za rok 2020

Vždy 3. srpna slavíme v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše svátek sv. Auraciána, patrona a ochránce města České Budějovice. Protože neznáme přesné datum mučednické smrti, slavíme Auraciánův svátek v předvečer výročí přenesení jeho ostatků do českobudějovického chrámu sv. Mikuláše, ke kterému došlo 4. srpna 1670. Letos tedy uplynulo od této události 350 let. Svátek sv. Auraciána byl zahájen mší sv. již v 8 hodin ráno. Po celý den pak byl v katedrále k úctě vystaven vzácný barokní relikviář s ostatky, které roku 1643 daroval papež Urban VIII. provinciálu řádu kapucínů v Čechách a na Moravě Ludvíku z Rosenheimu. Od roku 1644 byly ostatky uloženy v kapucínském kostele sv. Anny v Českých Budějovicích. V roce 1665 vznikl stříbrný relikviář, který se zachoval dodnes. Slavnostní liturgii od 17:00 předsedal v zaplněném chrámu diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil. V závěru slavnosti udělil Otec biskup medaile sv. Auraciána čtyřem osobnostem, které se nevšedním způsobem zasloužily o šíření křesťanských hodnot a mimořádně přispěly k rozvoji českobudějovické diecéze a jejího života. Diecézní ocenění 1. stupně – zlatou Medailí sv. Auraciána za zásluhy – udělil biskup panu **Hubertu Hoyerovi** z farnosti Rožmitál pod Třemšínem. Pan Hoyer bohužel nemohl být osobně přítomen a vyznamenání musela převzít jeho neteř. Diecézní ocenění 2. stupně – stříbrné Medaile sv. Auraciána za zásluhy – převzali pánové **Karel Čížek** z farnosti Věžovatá Pláně, RNDr. **Jan Sládek** z farnosti Netolice a **Stanislav Schneedorf** z farnosti Volary.

Z obsahu homilie

V homilii, kterou pronesl děkan katedrální farnosti Dr. Zdeněk Mareš, byla připomenuta nejprve postava světce: „Slavíme svátek sv. Auraciána, který byl tolik významný a důležitý pro naše město už od poloviny 17. století, kdy jeho ostatky byly vyzdviženy v římských katakombách a převezeny do Budějovic. Letos je to navíc i kulaté výročí, neboť je to rovných 350 let od chvíle, kdy vzácný relikviář s ostatky byl přenesen z kostela sv. Anny do zdejšího chrámu. Jak prokázal před několika lety provedený průzkum ostatků, šlo o »mladého jedince« – snad sedmnáctiletého, tedy ještě velmi jemných rysů – který byl pohřben v římských katakombách. Tradice říká, že to byl mladý římský voják, který prolil svou krev za víru v Krista. I když o jeho životě nemáme více informací, jedno víme s jistotou: žil v období pronásledování církve – a byl-li pohřben v Kalixtových katakombách – pak jednoznačně patří mezi autentické svědky křesťanské víry a zaslouží si naši úctu.“ Úryvek z 10. kapitoly Matoušova evangelia (Mt 10, 26-33), byl podkladem k rozvinutí tří myšlenek, z nichž první se dotýká veřejného ohlašování křesťanského poselství. „Kristus Pán nechce Církev mlčící, nýbrž tu, která je věrnou nositelkou jeho poselství, s jasným a silným hlasem. Církev, která nemá zapotřebí se předvádět a podléhat nejrůznějším formám triumfalismu, nýbrž ta, která v plné síle umí nabídnout krásu evangelia.“ Druhá myšlenka vychází z povzbudivých

slov Krista Pána: „Říká-li Kristus: „Nebojte se!“, pak tato výzva patřila nejen apoštolům a prvním křesťanům v době pronásledování, ale patří i nám. Každý křesťan by ale měl vědět, že jeho osud je v Božích rukou. To, co mu můžou způsobit lidé, nikdy není úplně to nejdůležitější, a proto by se tím také neměl znepokojovat; ani by se neměl nechat strhnout vábivými řečmi mocných, neboť jen jeden jediný je nejvyšší mocný, a tím je náš Pán, Ježíš Kristus. Toto je křesťanská síla! Kristův učedník se snaží být pro druhé povzbuzením, posilou, světlem, přičemž se sám neopírá o ty druhé, jako spíše o svého Spasitele. Učedník Krista by na jedné straně měl být vzdálen jakékoliv formě násilí, a na straně druhé, žádné násilí by jej nemělo zastrašit.“ A nakonec třetí myšlenka vychází ze skutečnosti, že středobodem všeho a všech je sám Kristus. „Křesťanství je o neustálém budování, prohlubování a upevňování vztahu k živému Ježíši Kristu, který je Božím Synem; je to ten, který se jednou může k nám přiznat před svým nebeským Otcem, ale který si také přeje, abychom se k němu přiznali i my před ostatními lidmi. Ježíš nám nenabídl jen nějakou nauku k věření, ale především vztah lásky; lásky, kterou máme opěťovat! On nezaložil jen nějakou filozofickou školu, ani nějakou humanitární organizaci: on od každého z nás žádá, abychom se pro něj definitivně rozhodli.“ Homilii pak zakončil děkan Mareš výzvou: „Právě v tomto našem křesťanském snažení je nám sv. Auracián příkladem i přímluvcem, takže můžeme volat: Svatý Auraciáne, který jsi prolil svou krev za víru v Krista, ty který jsi ochráncem našeho města a náš přímluvce: Oroduj za nás!“

(04. 08. 2020 Petr Samec, mluvčí č. b. diecéze)

V době „zábavního průmyslu“ není lehké si odpočinout

Dnešní společnost žijí po rozptýlení a dovolených. Zábavní průmysl – zamyslete se už jen nad tím slovem: „zábavní průmysl“ – značně rozkvétá a reklamy vykreslují ideální svět jako veliký herní park, kde se všichni baví. Reklamy slibují něco, co nelze naplnit. V současnosti totiž převládá pojetí života, jehož základ nespočívá ve smysluplné činnosti a práci, nýbrž v úniku. Člověk vydělává, jen aby se pobavil, aby na chvíli unikl z reality a dosáhl uspokojení. Skrze toto myšlení ale člověk sklouzává do trvalé nespokojenosti způsobené zábavou, která nemůže být odpočinkem, nýbrž jen odcizením a útekem z reality. Lidé si nikdy v dějinách nedopřávali tolik odpočinku jako dnes, a přesto nikdy nezakoušeli takovou prázdnotu! Pouhá zábava, výlety, cestování a okružní plavby srdce nenaplní, ani nevedou k odpočinku. Biblické desatero nachází jádro odpočinku jinde. Odpočinek ve spojení s Bohem má konkrétní důvod: „Nejdříve Bůh učinil nebe i zemi, a sedmého dne odpočinul. Bůh dni odpočinku požehnal a oddělil ho jako svatý“ (Ex 20,11). Odkazuje nás to k závěrečnému momentu stvoření, kde se říká: „Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré“ (Gn 1,31). Tehdy začíná den odpočinku, který je Boží radostí z toho, co stvořil. Je to den rozjímání a požehnání. Co je tedy odpočinek podle Bible? Je to chvíle radosti a nikoli úniku. Je to čas, kdy se zastavíme, rozhlédneme a nakonec můžeme říci: Život je cenný – není snadný, někdy je i bolestný, ale je cenný. Dny odpočinku nemají vymazávat ostatní všední dny. Nýbrž je mají naplňovat, žehnat jim a smířovat je se životem. Kolik lidí, kteří mají tolik možností k zábavě, nežije v pokoji se svým vlastním životem. Kdy bude život krásný? Když o něm začneme dobře smýšlet, ať už je jakýkoli. Život bude krásný, když otevřeme srdce Bohu a zjistíme, že v jednom z žalmů se pravdivě říká: „Jen v Bohu odpočívá má duše“ (Žl 62,2). Ano. „Jen v Bohu odpočívá má duše“.

(Zpracováno podle katecheze papeže Františka 5. září 2018 na biblický text)

Zprávy a oznámení

Přihlášky na náboženství

Na náboženství přihlašujte své děti (od 2. třídy) nejpozději do 4. 9. přímo u p. faráře. Neformální setkání s rodiči a dětmi bude v pátek 4. 9. ve 12,40 hod. ve škole – učebna a hodina výuky budou na místě upřesněny. Vyučování začne v pátek 11. 9. 2020.

Modlitba za nový školní rok

V neděli 30. 8. při mši svaté si s učiteli, školáky a studenty vyprosíme Boží požehnání pro nový školní rok.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 17. do 30. srpna 2020				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	17. 8.		---			
Úterý	18. 8.		---			
Středa	19. 8.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			
Čtvrtek	20. 8.			18,00 adorace a svátost smíření	16,30 adorace a svátost smíření 17,00 mše sv.	
Pátek	21. 8.		17,00 svátost smíření, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	22. 8.		Památka Panny Marie Královny 9,00 volná intence			
Neděle	23. 8.	21. neděle v mezidobí 8,30 Za Růženu Staňkovou a celý rod		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	
Pondělí	24. 8.		---			
Úterý	25. 8.		---			
Středa	26. 8.		18,00 růženec			
Čtvrtek	27. 8.				17,00 růženec	
Pátek	28. 8.		18,00 růženec			
Sobota	29. 8.					
Neděle	30. 8.	22. neděle v mezidobí 8,30 Za Josefu a Miroslava Drazdíkovy <i>Po mši sv. farní kavárna</i>		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	

KVÍZ PRO CELOU RODINU

Máte rádi testy a kvízy? Ověřte si své znalosti. Následující otázky se týkají toho, co každoročně v církvi slavíme v červnu a o prázdninách.

- Kterým světcům je zasvěcena brněnská katedrála?*
  - sv. Cyrilu a Metodějovi
  - sv. Václavu a Vojtěchovi
  - sv. Petru a Pavlovi
- Která kniha Nového zákona nejvíce popisuje misijní působení sv. Pavla?*
  - Evangelium podle Lukáše
  - Skutky apoštolů
  - Zjevení sv. Jana
- Který předmět bývá obvykle atributem (znakem) sv. Petra?*
  - klíč
  - meč
  - žezlo
- U světců slavíme den jejich úmrtí. Jeden (kromě Panny Marie) je výjimkou – slavíme také jeho narození. Kdo je to?*
  - sv. Jan Křtitel
  - sv. Josef
  - sv. Jan Evangelista
- Odkud přišli svatí Cyril a Metoděj na Velkou Moravu, aby zde šířili víru v Ježíše Krista?*
  - z Francké říše
  - z Byzantské říše
  - z Římské říše
- Podle kterého životního pravidla se řídil sv. Prokop, který založil klášter na Sázavě?*
  - Ranní ptáče dál doskáče.
  - Užívej si života.
  - Modli se a pracuj.
- Jakou mariánskou slavnost slavíme 15. srpna?*
  - Narození Panny Marie
  - Nanebevstoupení P. Marie
  - Nanebevzetí Panny Marie
- Jak se podle legendy jmenovali rodiče Panny Marie?*
  - Abraham a Sára
  - Jáchym a Anna
  - Zachariáš a Alžběta
- Na který den připadá svátek Proměnění Páně?*
  6. srpna
  26. července
  6. července
- Který „prázdninový“ světec řekl „Nepokojné je lidské srdce, dokud nespočine v tobě, Bože!“?*
  - sv. Dominik (8. 8.)
  - sv. Vavřinec (10. 8.)
  - sv. Augustin (28. 8.)